



EXTRA MENJADORS



STM-IV lluita per la reinstauració del servei de menjadors

- El Sindicat reclama l'abonament dels dies que no es va disfrutar del servei
- Els antecedents del conflicte de menjadors

Si vols donar la teua opinió o necessites res del Sindicat, contacta en el **3112** o en

 Facebook  688 927 384  stm@intersindical.org / fgonz130@ford.com

Si vols estar informada/o del que passa en fàbrica, envia un wasap i/o un correu electrònic, amb el text "Vull rebre informació de STM."

EDITORIAL



Clarificar el panorama sindical

La setmana passada va ser, sens dubte, una setmana intensa i important, però sobretot molt aclaridora sindicalment. Una vegada més vam poder veure i comprovar que hi ha dirigents sindicals als quals la seua deïficació i la seua submissió a la direcció de l'empresa, els impedeix veure la realitat i complir amb la comesa per a la qual van ser elegits: atendre els interessos de la plantilla per damunt dels seus interessos personals o sindicals.

Tristament, en els últims temps n'hem tingut nombrosos exemples. Des de la signatura d'un conveni ple de retallades de drets per a la plantilla veterana i sobretot discriminatori per a les noves contractacions, fins a la desregulació de la jornada, la signatura dels dissabtes obligats o el famós dia de la telefonada, quan ja teníem les motxilles preparades per anar a treballar: "Aquesta nit no vinga a treballar vostè i em deu un dissabte."

I ara, el passat 10 de novembre, en el judici en què el STM lluitava per aconseguir reinstaurar el servei de menjadors i que se'ns abonaren uns 700 euros per no poder haver gaudit d'aquest mentre el nostre anterior conveni era vigent (que garantia més de 5 € diaris a qui no poguera fer ús del servei de menjador pel seu horari laboral, segons l'art. 56 del conveni), aquests divinitzats sindicalistes van

tornar a perdre el nord i es van allunyar encara més dels seus representats, és a dir, de la plantilla de Ford Almussafes.

Com ja us vam informar, el mateix dia del judici, després de la nostra lletrada i la de l'empresa, van prendre la paraula els representants de CGT, UGT i CCOO, i el president del comitè d'empresa, i aquestes van ser les postures de cada una de les parts: CGT es va adherir a la nostra demanda i ens va donar suport en tot moment, mentre que UGT i CCOO s'hi van oposar.

El president del comitè d'empresa (i delegat de UGT), que en la seua primera intervenció no s'hi va pronunciar en contra, va demanar que s'actuara "segons la llei". Pareix que va veure malament el judici per als interessos de l'empresa i, aleshores, inexplicablement i vergonyosament, quan el jutge ja donava per conclòs el judici, va demanar la paraula per dir, en un intent de perjudicar la nostra demanda, que l'Acord de Competitivitat havia sigut ratificat per la majoria de la plantilla; ara bé, no va dir ni en quines condicions, ni sota quines circumstàncies va votar la plantilla. Tampoc se li va ocórrer, com a president de l'òrgan de representació de totes les treballadores i treballadors, donar suport als precedents que la nostra lletrada i els testimonis van

citar, en els quals es va demostrar que la plantilla ja havia cobrat l'ajuda de menjar que ara nosaltres sol·licitem (vaga de Sodedxo de l'any 1992, companys que puntualment renunciaven als 30 minuts per a menjar a canvi d'aquesta ajuda i mitja hora extra, etc.). Veritablement llastimosa i penosa l'actuació del president del nostre comitè d'empresa.

Ara ens toca esperar la sentència, però el STM considera que aquests sindicalistes hauran de donar moltes explicacions, tant si guanyem com si perdem el judici. Si el perdem, qui perdrà serà la plantilla de Ford, i és a ella a qui hauran d'explicar perquè no van defensar els seus interessos i no ens van fer costat per a aconseguir aquests 700 € per persona per a tota la plantilla. I si, tot i la seua vergonyosa actuació, guanyem el judici, hauran d'explicar per què s'hi van posicionar en contra, per què no volien que totes i tots cobràrem aquesta important quantitat de diners.

Una vegada més vam poder veure i comprovar que hi ha dirigents sindicals de los que la seua deïficació i la seva submissió a la direcció de l'Empresa, els impedeix vore la realitat i complir amb la comesa per la qual van ser elegits

A les retallades de drets de la plantilla i la discriminació per la noves contractacions, la desregulació de la jornada, la signatura dels dissabtes obligats o el famós dia de la crida de telèfon, s'hi afig ara la qüestió dels menjadors



Antecedents històrics per situar la plantilla que en aquell moment no treballava amb nosaltres

Durant uns 38 anys la plantilla de Ford va poder gaudir del servei de menjador amb 30 minuts de descans, per descansar, desconnectar de la cadena, reunir-nos amb els nostres companys i companyes, xarrar amb ells i elles, i també per ser informats pels diferents sindicats del que passava a la fàbrica.

Un dret que trobem tant a faltar ara! Les persones més veteranes recorden molt bé les vegades que l'empresa ha tingut la temptació de llevar-nos-el però, gràcies a la resposta contundent de la plantilla i de tots els sindicats, sempre havíem aconseguit impedir-ho.

Malauradament, l'any 2009 el fidel sindicat de l'empresa (UGT) va signar un conveni (2009/2013) amb l'empresa amb nombroses contrapartides entre les quals s'inclouïa una futura reducció del temps per a menjar, cosa que impossibilitaria que la gent de producció poguera accedir al servei de menjadors. La resta de sindicats i la majoria de la plantilla vam dir NO a aquest acord, i encara que

en un principi el vam tombar i vam aconseguir millorar-lo (aconseguirem que un miler de joves es quedaren fixos en plantilla i que milers es prejubilaren als 60 anys, tot i que UGT hi havia renunciat), finalment el cansament, els ERO temporals i les amenaces d'acomiadament, i la pressió i la por van fer que s'acceptaren la resta de retallades que havien pactat UGT i l'empresa.

Som moltes les persones que ja aleshores ens vam comprometre a no renunciar mai a aquests 30 minuts de descans i menjar calent (per només 2 € el menú complet), pel que suposava per al nostre descans físic i mental de la cadena, i la nostra salut en general, i per això con-

tinuem i continuarem demanant la reinstauració d'aquest servei. Per aquest motiu i molts altres, STM -Intersindical Valenciana es va negar a signar el passat conveni (2014/2018), de la mateixa manera que s'hi van negar els companys de CGT. En canvi, CCOO per aquells dies havia canviat de bàndol i havia decidit abraçar de manera interessada l'empresa, des del nostre punt de vista, en cerca d'alguns favors i prebendes, com ara mateix contractacions d'alguns familiars dels seus delegats, algun alliberat, etc. Per això, aquest històric i lluitador sindicat en altre temps, va descartar fer un front amb CGT i STM per exigir el manteniment del servei de menjadors i va signar l'Acord de Competitivitat (abril de 2013) i l'últim conveni (2014/2018) de la mà de l'empresa i UGT, de manera que es consumava una traïció a la seua història sindical i a la plantilla que havia de defensar, ja que els dos acords reafirmaven el tancament de menjadors.

Va ser aleshores, després de la signatura de l'Acord de Competitivitat (abril de 2013), quan STM-Intersindical Valenciana va decidir donar batalla en els tribunals, amb la determinació de defensar els menjadors i també exigir la compensació econòmica que llavors recollia el nostre conveni en l'article 56 (més de 5 € diaris), pel temps en què no hi vam poder accedir (des del setembre de 2013 fins a l'abril de 2014, quan es va signar el nou conveni).

La denúncia (conflicte col·lectiu) va ser presentada al novembre del mateix any 2013, però el judici va ser ajornat en tres ocasions per diferents motius. Des del primer moment, incloent-hi l'acte de conciliació, només tenim el suport del sindicat CGT. La resta de sindicats no només NO ENS VAN FER COSTAT, sinó que sempre van actuar en contra de la nostra demanda, sabedors que la seua vergonyosa actitud per intentar fer mal al STM, a qui realment podia perjudicar era a la plantilla, que no només perdia el servei de menjadors sinó també la quantiosa indemnització a què tenim dret.

Aclariments imprescindibles respecte al full informatiu repartit per CCOO el passat dilluns 9 de novembre

STM no canviarà la història i, per molt que vulguen obviar la realitat, CCOO va signar la desaparició dels menjadors en estampar la seua signatura en l'Acord de Competitivitat i en l'últim conveni.

Per contra, STM reclama i denuncia, mitjançant un conflicte col·lectiu, que ens reinstauren el servei de menjadors i ens paguen els més de 5 € diaris de l'"ajuda de menjar" (art. 56 del conveni anterior). Per contra, CCOO des del primer moment no només NO ens va donar suport, sinó que en l'acte de conciliació i en el judici del passat dia 12 de novembre es va manifestar contrari a la nostra demanda. Aquesta és l'autèntica i demostrable veritat.

Asseguren que va ser una demanda electoralista perquè la presentàrem al novembre de 2013 i al febrer de 2014 eren les eleccions: greu error o MENTIDA. Les eleccions sindicals van tindre lloc a finals del febrer de 2015, és a dir, més d'un any i mig després que es presentara la demanda.

És que pretenien que callàrem i ens sotmetérem com ells, que van mirar a una altra banda i no van signar ni donar suport a la nostra demanda? Sabíem que no donarien suport a la nostra petició de reinstaurar el servei de menjadors, atés que amb la seua signatura de l'Acord de Competitivitat i de l'últim conveni l'havien rubricada, però almenys, per decència sindical i en pro dels interessos econòmics de la plantilla, esperàvem i desitjàvem que hagueren donat suport a la demanda econòmica.

Què volien? Que callàrem i ens sotmetérem com ells, que miren cap a una altra banda i ni firmaren ni donaren suport a la nostra demanda?

Lamentablement, una vegada més, han demostrat que per a ells primen els seus interessos organitzatius (no han de fer enfadar l'empresa) o la seua croada contra el STM, per damunt dels interessos de la plantilla a la qual havien de defensar.

Diuen que ens van voler fer costat en tres ocasions i que ho farien també en el judici, però només si retiràvem que ells havien signat la desaparició dels menjadors. Una altra MENTIDA. Mai no podran presentar-hi cap prova en contra. En canvi, sí que hi ha l'acta de l'acte de conciliació i algunes gravacions judicials, en els quals nosaltres sí que podem demostrar que no només no ens van fer costat sinó que s'hi van oposar en tots els fò-

rums. I aquest sindicat ni pot ni vol reescriure la història, així que esperem que d'una vegada assumiran els seus errors i accepten que van rubricar el tancament "definitiu" dels menjadors amb la seua signatura de l'Acord de Competitivitat i de l'últim conveni de 2104.

Ara, senyors de la direcció de CCOO en Ford han de donar la cara i han d'explicar a la seua afiliació i a la plantilla, a qui haurien de defensar, com és possible que no només NO ajudaren a guanyar aquesta demanda (menjadors i/o uns 700 € per persona), sinó que en tot el procés, incloent-hi el judici, es van manifestar en contra de la demanda del STM en benefici de tota la plantilla. Expliquen a les treballadores i treballadors el full que vostés van traure just la vespra del judici, en què inexplicablement i vergonyosament condicionaven el suport a aquesta demanda tan important per a la plantilla al fet que el STM es disculpara per haver dit una veritat. És que no creuen que la demanda siga justa? Entenem que sí que la consideren justificada; per això, en el seu full diuen que ens farien costat si ens disculpàrem. És que per a vostés els interessos de la plantilla són secundaris i el primer és el seu orgull ferit? Si reconeixen implícitament que la nostra demanda és justa i beneficiosa per a la plantilla, entenem que haurien de donar suport a aquesta demanda, i als interessos de la plantilla, i a posteriori continuar vostés amb el seu enfrontament amb el STM, si així ho estimen oportú. O potser no és la seua obligació defensar els interessos de la plantilla per damunt de les desavinences que puguen tindre amb un altre sindicat?

El jutjat dictarà sentència en els propers dies. Si la sentència és favorable a la petició del STM, podria tornar el servei de menjadors i/o suposaria que cada persona que en aquell moment treballava en Ford Almussafes (des del setembre de 2013 fins a l'abril de 2014), independentment del sindicat al qual estiga afiliada, cobraria al voltant de 700 € de l'"ajuda de menjar". El que queda meridiantament clar és que si el STM guanya aquest judici, ho haurem fet enfrontant-nos a l'empresa i també, tristament i incomprensiblement, a la direcció de CCOO i UGT, que s'han mostrat contraris als interessos de la plantilla.